***УДК 81'243:378.015.31:165.194***
***DOI https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2025.106.26***

***Язловицька О. В., Кузнєцова О. В.***

# СТРАТЕГІЇ КОГНІТИВНОЇ ПІДТРИМКИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

*У статті розглядаються стратегії когнітивної підтримки як ефективний інструмент формування іншомовної компетентності майбутніх фахівців у контексті сучасної вищої освіти. На основі міждисциплінарного підходу, що об'єднує дані когнітивної психології, нейролінгвістики та методики викладання іноземних мов, обґрунтовано доцільність впровадження когнітивної підтримки як педагогічної рамки, що сприяє активізації пізнавальних процесів студентів під час вивчення іноземної мови. Стратегія когнітивної підтримки розглядається не лише як набір дидактичних методів, а як концептуальний підхід до організації навчального процесу, який забезпечує розвиток навчальної автономії, стратегічного мислення та глибшого осмислення мовного матеріалу задля досягнення навчально-педагогічних цілей, формування рефлексивної компетентності та саморегуляції. Стаття також містить аналіз вітчизняних і зарубіжних досліджень, які стали основою для емпіричного обґрунтування ефективності когнітивної підтримки у вивченні іноземної мови. Особливу увагу приділено функціональній типології когнітивних стратегій, яка охоплює аналітико-репродуктивні, інференційно-логічні, асоціативно-візуалізаційні стратегії та стратегії самоконтролю й самокорекції, кожна з яких виконує специфічну функцію у процесі навчання. У межах дослідження доведено, що успішна реалізація цієї стратегії потребує трансформації ролі викладача з транслятора знань у фасилітатора пізнавальної діяльності, здатного створювати рефлексивне та персоналізоване навчальне середовище з урахуванням контексту, когнітивних особливостей студентів та їхніх індивідуальних освітніх потреб. Представлені результати можуть бути використані для розробки інноваційних навчальних програм та визначення векторів подальших наукових розвідок у галузі іншомовної освіти.*

***Ключові слова:*** *іншомовна компетентність, когнітивна підтримка, навчальна автономія, навчальні стратегії, освітнє середовище, рефлексивна діяльність.*

У сучасному освітньому просторі одним із пріоритетних завдань є формування іншомовної компетентності майбутніх фахівців, здатних ефективно використовувати іноземну мову як інструмент професійної діяльності. В епоху глобалізації, цифровізації та міжкультурної взаємодії зростає потреба у фахівцях, які володіють не лише мовною грамотністю, а й ключовими м’якими навичками – критичним мисленням, здатністю до самостійного навчання та саморефлексії, комунікативною мобільністю та культурною адаптивністю. Дедалі важливішою стає когнітивна підтримка процесу професійної підготовки – система пізнавальних стратегій, що забезпечують інтелектуальний супровід навчання: глибше осмислення мовного матеріалу, розвиток стратегічного мислення, здатність до самоорганізації навчальної діяльності та ефективного засвоєння інформації.

Проблематика когнітивної підтримки у процесі формування іншомовної компетентності знаходить відображення як у вітчизняних, так і в зарубіжних дослідженнях. У наукових працях акцентується роль когнітивних стратегій як інструментів осмисленого засвоєння знань, здатних трансформувати пасивне навчання у свідомий самоконтроль за пізнавальною діяльністю [10]. У дослідженні М. Цегельської когнітивна стратегія представлена як механізм побудови ментальних моделей, що забезпечують інтерналізацію лексико-граматичного матеріалу через фреймові структури, візуалізацію та асоціативне мислення [5]. Доводиться також ефективність використання концепт-мап, дискурсних схем та ментальних моделей для розвитку аналітичного мислення, саморегуляції під час навчання та метапізнавального фасилітатора у формуванні мовної компетентності [9]. А. Хомик наголошує на ефективності когнітивних і метакогнітивних стратегій для розвитку професійно орієнтованої іншомовної комунікації у майбутніх ІТ-фахівців, підкреслюючи важливість інтерактивних форматів та саморефлексії [4]. У свою чергу, Н. І. Годованець та В. П. Леган розглядають когнітивно-комунікативний підхід як спосіб інтеграції пізнавальних стратегій у процес міжкультурної взаємодії, що сприяє глибшому аналітичному опрацюванню автентичного мовного контенту [1]. Дослідження М. Брода з колегами підкреслює значення когнітивних стилів, уваги, пам’яті та мотивації, а також позитивну оцінку студентами інтерактивних вправ, цифрових технологій та ігрових методів [7].

Європейські освітні практики, зокрема в рамках програм CEFR та CLIL, вказують на необхідність поєднання когнітивної активності з контекстною релевантністю, використовуючи такі підходи як «task-based learning», «deep learning», «scaffolded instruction». Таким чином, сучасна наукова думка висвітлює когнітивну підтримку як багаторівневу педагогічну систему, здатну забезпечити перенесення знань, розвиток метапізнання та формування іншомовної компетентності з урахуванням індивідуальних когнітивних профілів студентів. Означена база досліджень виступає надійною теоретико-методологічною основою для обґрунтування педагогічної доцільності впровадження стратегії когнітивної підтримки у вищій мовній освіті.

**Метою дослідження** є систематизація теоретичних основ і емпіричне обґрунтування ефективності впровадження стратегій когнітивної підтримки як дидактичного інструменту формування іншомовної компетентності майбутніх фахівців. До основних завдань відносимо аналіз теоретичних підходів до поняття

«когнітивна підтримка», виявлення ефективних когнітивних стратегій у навчанні іноземної мови, а також визначення педагогічних умов їх реалізації у процесі підготовки студентів.

У сфері іншомовної освіти когнітивна підтримка розглядається як концептуальний підхід, що передбачає активне залучення інтелектуального потенціалу студента до процесу навчання. Особлива увага приділяється внутрішнім пізнавальним механізмам – увазі, пам'яті, категоризації, рефлексії, аналітичному осмисленню та усвідомленню змісту навчального матеріалу. Здобутки когнітивної психології послідовно інтегруються в педагогічну практику завдяки здатності цих підходів регулювати навчальний процес на основі індивідуальних когнітивних особливостей учасників освітнього середовища.

Успішне засвоєння мовної інформації залежить від розуміння того, як працюють когнітивні процеси, зокрема – запам'ятовування. Нові знання спочатку потрапляють до короткотривалої робочої пам'яті, обсяг якої є обмеженим. Зазначається, що непропорційне навантаження може знижувати концентрацію й мотивацію, що негативно впливає на ефективність навчання [11]. Оптимальний рівень складності, поєднаний із логічною структурованістю матеріалу, сприяє його переходу в довготривалу пам'ять і формуванню стійких когнітивних схем – внутрішніх структур для організації й збереження знань [6, с. 288; 8].

У цьому контексті значущим є нейролінгвістичний аспект: процес вивчення іноземної мови супроводжується активацією мовних центрів головного мозку – зони Брока та зони Верніке – а також формуванням нових нейронних зв'язків, які переплітаються з уже існуючими. Цей процес нейропластичності є основою здатності мозку адаптуватися до нової лінгвістичної інформації. Залучення мнемічних, асоціативних і логічних механізмів у навчальному процесі дозволяє формувати ментальні структури, що підтримують довготривале збереження іншомовного матеріалу [2, с. 178–179].

Когнітивні стратегії, у свою чергу, забезпечують цілеспрямоване керування цими пізнавальними ресурсами. Вони охоплюють широкий спектр інтелектуальних дій – від організації та аналізу мовного матеріалу до самоперевірки та побудови індивідуальних підходів до засвоєння знань. Це сприяє переходу студента від пасивного сприймання інформації до активної пізнавальної діяльності, що характеризується свідомим контролем навчального процесу, рефлексією та саморегуляцією. За визначенням Л. К. Суворової, ключове призначення таких стратегій полягає у створенні навчального середовища, яке стимулює інтелектуальну активність, критичне мислення й логічну побудову знань [3, с. 174]. Це забезпечує не лише якісне оволодіння іноземною мовою, а й формування суб'єктної позиції студента, здатного до самостійного навчання, прийняття рішень і трансферу знань у професійне середовище.

У рамках нашого дослідження *стратегію когнітивною підтримки* розуміємо як сукупність цілеспрямованих дій, методів і прийомів, які активізують пізнавальні процеси студента (увагу, пам'ять, мислення, уяву, рефлексію) під час вивчення іноземної мови. Їх мета – не просто передача знань, а формування здатності самостійно осмислювати, структурувати, аналізувати та засвоювати мовний матеріал. Ця стратегія виступає як педагогічна рамка, в межах якої реалізуються різні когнітивні стратегії навчання, вона забезпечує системний підхід до підтримки інтелектуального розвитку студентів та формування їхньої іншомовної компетентності.

У дослідженнях методики навчання іноземних мов класифікація когнітивних стратегій є певним аналітичним інструментом для структурування процесу формування іншомовної компетентності. Найбільш відомою та широко визнаною вважається типологія, системно запропонована Дж. О'Меллі та А. Чамот, яка поділяє навчальні стратегії на три великі групи: метакогнітивні (metacognitive strategies), когнітивні (cognitive strategies) та соціальні/афективні (social and affective strategies) [12, с. 55–60]. Метакогнітивні стратегії спрямовані на планування, контроль і самооцінювання навчання, формуючи рефлексію та здатність приймати рішення. Когнітивні стратегії охоплюють повторення, аналіз, узагальнення, переклад і візуалізацію, що забезпечує глибше засвоєння мовного матеріалу. Соціальні й афективні стратегії пов'язані з взаємодією та емоційною підтримкою, допомагаючи знижувати тривожність і підтримувати мотивацію.

Подальший розвиток класифікації навчальних стратегій запропонувала Р. Оксфорд, яка поділила їх на дві великі групи: прямі (memory, cognitive, compensation) та непрямі (metacognitive, affective, social) [10, с. 14–22]. Такий поділ базується на функціональному принципі – прямі стратегії безпосередньо пов'язані з обробкою мовного матеріалу, тоді як непрямі забезпечують організаційно-емоційну підтримку процесу навчання. До прямих стратегій належать стратегії пам'яті (memory), які сприяють запам'ятовуванню через асоціації, групування й повторення; когнітивні стратегії (cognitive), що забезпечують аналітичне опрацювання матеріалу; та компенсаційні стратегії (compensation), які допомагають долати прогалини у знаннях через вгадування чи перефразування. Непрямі стратегії включають метакогнітивні (metacognitive), пов'язані з плануванням та контролем навчання; афективні (affective), що сприяють емоційній стабільності й мотивації; та соціальні (social), орієнтовані на взаємодію і співпрацю з іншими під час навчання.

З огляду на узагальнену типологію навчальних стратегій, у межах нашого дослідження когнітивні стратегії поділяємо на чотири функціональні підгрупи залежно від їхньої ролі у засвоєнні іншомовного матеріалу. Такий поділ дозволяє точніше структурувати педагогічні засоби підтримки пізнавальної діяльності студентів відповідно до їхніх інтелектуальних потреб і стилів навчання.

1. Аналітико-репродуктивні стратегії. Ці стратегії спрямовані на повторення, групування, застосування правил та переклад, що забезпечує свідому реконструкцію мовного матеріалу на основі вже засвоєних

структур і знань. Реалізація аналітико-репродуктивних стратегій відбувається через варіативні вправи, зокрема трансформацію речень, створення власних висловлювань за зразком, переклад лексичних та граматичних одиниць, їх класифікацію та систематизацію. Такі дії сприяють активному відтворенню інформації, закріпленню мовних моделей і формуванню стабільних навичок мовлення.

2. Інференційно-логічні стратегії. Ця група стратегій охоплює аналіз, узагальнення, логічні висновки, порівняння та класифікацію. Вони активізуються через завдання з відкритим розв’язком, що вимагають від студентів аналізу граматичних явищ, формулювання аргументованих тверджень, узагальнення правил та проведення порівнянь. Прикладами є написання есе з аргументацією, критичне читання текстів, побудова логічних зв’язків між поняттями. Застосування цих стратегій розвиває логіко-аналітичне мислення, формує навички критичної інтерпретації та дозволяє створювати нові знання на основі вже набутих схем.

3. Асоціативно-візуалізаційні стратегії. Ці стратегії передбачають створення ментальних образів, асоціативних рядів, схем, карт знань, що сприяє формуванню стійких зв’язків у довготривалій пам’яті. Їхня реалізація підтримується завдяки використанню методів семантичного картування (semantic mapping), ментальних карт (mind maps), інфографік, таблиць. Особливо ефективною є інтеграція цифрових інструментів для візуалізації мовного матеріалу, що не лише покращує запам’ятовування, а й сприяє структуруванню знань, необхідних для довготривалого використання в мовленнєвій практиці.

4. Стратегії самоконтролю та самокорекції. До цієї групи належать дії, пов’язані із самоперевіркою, порівнянням з еталоном, коригуванням помилок та самостійним оцінюванням власного розуміння мовного явища. Вони спрямовані на підвищення автономності та рефлексивності студентів. Реалізуються такі стратегії через мовні портфоліо, щоденники спостережень, чек-листи та онлайн-інструменти для самооцінювання. Вони дають змогу усвідомити індивідуальні труднощі, адаптувати навчальні цілі, контролювати прогрес та вдосконалювати навички управління власним навчальним процесом. Важливою метою є розвиток мета пізнання – здатності відстежувати й аналізувати власні пізнавальні дії.

Реалізація стратегії когнітивної підтримки у процесі формування іншомовної компетентності передбачає створення такого освітнього середовища, яке забезпечує цілеспрямовану активізацію пізнавальної діяльності студентів, стимулює розвиток стратегічного мислення, автономності та навичок саморегуляції. Важливою умовою є трансформація ролі викладача у фасилітатора, який організовує взаємодію, підтримує осмислення та самостійність студентів. Змістове втілення стратегії реалізується через завдання з відкритим розв’язком (есе, аналіз автентичних текстів, семантичний розбір), що розвивають критичне та логіко-аналітичне мислення. Інтеграція цифрових технологій (ментальні карти, візуалізаційні платформи) та міждисциплінарного підходу поглиблює навчання й забезпечує перенесення знань у різні галузі. Важливим є також формування культури рефлексії (щоденники, самооцінювання, групове обговорення), що сприяє розвитку метакогнітивної обізнаності та вдосконаленню власних когнітивних стратегій. Педагогічна реалізація стратегії когнітивної підтримки вимагає комплексного підходу до організації освітнього процесу, орієнтованого на розвиток інтелектуальної ініціативи, автономії та рефлексивності студентів.

**Висновки.** У результаті проведеного дослідження обґтовано доцільність впровадження стратегії когнітивної підтримки як цілісної педагогічної рамки, що забезпечує ефективне формування іншомовної компетентності майбутніх фахівців. У контексті іншомовної освіти вона сприяє активації внутрішніх пізнавальних ресурсів студента – уваги, пам’яті, логіко-аналітичного мислення та рефлексії, – що підвищує якість засвоєння мовного матеріалу. Запропонована функціональна типологія когнітивних стратегій включає аналітико-репродуктивні, інференційно-логічні, асоціативно-візуалізаційні стратегії, а також стратегії самоконтролю й самокорекції, кожна з яких виконує специфічну функцію, спрямовану на глибше осмислення, структуризацію та тривале закріплення знань. Педагогічна реалізація стратегії потребує створення освітнього середовища, що стимулює інтелектуальну активність, автономію та критичне мислення студентів. Центральною умовою є трансформація ролі викладача у фасилітатора пізнавальної діяльності, який забезпечує особистісно орієнтовану та контекстно вмотивовану взаємодію. Використання завдань з відкритим розв’язком, цифрових інструментів, методів семантичного картування й рефлексивного письма сприяє усвідомленню власних когнітивних стратегій і підвищує якість мовленнєвого навчання. Таким чином, впровадження стратегії когнітивної підтримки в навчальний процес вивчення іноземної мови дозволяє підвищити ефективність формування іншомовної компетентності, забезпечуючи не лише якісне засвоєння мовного матеріалу, а й розвиток когнітивної самостійності, навчальної автономії та стратегічного мислення майбутніх фахівців. Перспективами дослідження є поглиблений аналіз ефективності стратегії когнітивної підтримки у формуванні різних складових іншомовної компетентності (лексичної, граматичної, соціокультурної), а також вивчення особливостей її реалізації в освітньому процесі з урахуванням вікових характеристик студентів.

***Використана література:***

1. Годованець Н. І., Леган В. П. Когнітивно-комунікативний підхід при навчанні іноземної мови. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота».* 2016. Вип. 1 (38). С. 94–96.
2. Пак А. Когнітивні та нейролінгвістичні аспекти викладання іноземної мови. *Синергія науки та освіти в сучасному світі :* матеріали Міжн. наук.-практ. конф. (Житомир, 12 листопада 2024 р.). Житомир : *Research Europe*, 2024. С. 177–180.

3. Суворова Л. К. Формування когнітивних стратегій в інклюзивному освітньому середовищі. Св*ім дидактики: дидактика в сучасному світі* : зб. матеріалів ІІІ Міжн. наук.-практ. інтернет-конф. (Київ, 7-8 листопада 2024 р.). Київ : Педагогічна думка, 2025. С. 175–176.
4. Хомик А. Роль метакогнітивних, когнітивних стратегій та стратегій використання іноземної мови у процесі формування стратегічної компетентності майбутніх ІТ-фахівців. *Актуальні питання гуманітарних наук. Серія «Педагогіка».* 2021. Вип. 44, Т. 3. С. 240–245. DOI : https://doi.org/10.24919/2308-4863/44-3-38.
5. Цегельська М. В. Когнітивні стратегії як засіб підвищення якості викладання англійської мови в Україні. *Філологічні студії : Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету.* 2016. Вип. 14. С. 318–326. DOI : https://doi.org/10.31812/filstd.v14i0.235
6. Чудійович Т. М. Застосування когнітивних стратегій в процесі навчання іноземної мови. *Стратегії міжкультурної комунікації в мовній освіті сучасних університетів* : тези IX-ї Міжнародної наукової конференції (27 квітня 2023 р.). Київ, 2023. С. 228–229.
7. Broda M., Kovalova K., Bezugla I., Stoika O., Mulyk K. Enhancing foreign language acquisition: Innovative cognitive strategies and tools. *Conhecimento & Diversidade*. 2025. Vol. 17. № 45. P. 166–182. URL : https://www.researchgate.net/publication/389147928
8. Green B. Understand Schema, Understand Difference. *Journal of Instructional Psychology.* 2010. Vol. 37. P. 133–148.
9. Tokareva N., & Tsehelska M. Metacognitive scaffolding for foreign language fluency: Algorithmic and integrated learning schemes. *Language Exploration*. 2025. № 1(1). URL : https://ojs.acad-pub.com/index.php/LE/article/view/3193/1499
10. Oxford R. L. Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know. Newbury House Publishers, 1990. 343 p.
11. Roediger H. Applying cognitive psychology to education: Translational educational science. *Psychological Science in the Public Interest.* 2013. Vol. 14. P. 8–13.
12. White C. J. Metacognitive, Cognitive, Social and Affective Strategy Use in Foreign Language Learning: A Comparative Study. Doctoral dissertation. Massey University. 1993. URL : https://mro.massey.ac.nz/handle/10179/5617

***References:***

1. Hodovanets N. I., Lehan V. P. (2016). Kohnityvno-komunikatyvnyi pidkhid pry navchanni inozemnoi movy [Cognitive-communicative approach in teaching a foreign language]. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriia: «Pedahohika. Sotsialna robota». № 1. T. 38. S. 94–96 [in Ukrainian].
2. Pak A. (2024). Kohnityvni ta neirolinhvistychni aspekty vykladannia inozemnoi movy [Cognitive and neurolinguistic aspects of teaching a foreign language]. Synerhiia nauky ta osvity v suchasnomu sviti : materialy Mizhnarodnoi nauk.-prakt. konf. *(Zhytomyr, 12 lystopada 2024 r.)*. Zhytomyr : Research Europe. S. 177–180 [in Ukrainian].
3. Suvorova L. K. (2025). Formuvannia kohnityvnykh stratehii v inkliuzyvnomu osvitnomu seredovyshchi [Formation of cognitive strategies in an inclusive educational environment]. Svit dydaktyky: dydaktyka v suchasnomu sviti : zb. materialiv III Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf. *(Kyiv, 7-8 lystopada 2024 r.).* Kyiv : Pedahohichna dumka. S. 175–176 [in Ukrainian].
4. Khomyk A. (2021). Rol metakohnityvnykh, kohnityvnykh stratehii ta stratehii vykorystannia inozemnoi movy u protsesi formuvannia stratehichnoi kompetentnosti maibutnikh IT-fakhivtsiv [The role of metacognitive, cognitive and language-use strategies in forming strategic competence of future IT specialists]. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. Seriia «Pedahohika». № 44. T. 3. S. 240–245. DOI : https://doi.org/10.24919/2308-4863/44-3-38 [in Ukrainian]
5. Tsehelska M. V. (2016). Kohnityvni stratehii yak zasib pidvyshchennia yakosti vykladannia anhliiskoi movy v Ukraini [Cognitive strategies as a means of improving the quality of English language teaching in Ukraine]. Filolohichni studii: Naukovyi visnyk Kryvorizkoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. № 14. S. 318–326. DOI : https://doi.org/10.31812/filstd.v14i0.235 [in Ukrainian]
6. Chudiiovych T. M. (2023). Zastosuvannia kohnityvnykh stratehii v protsesi navchannia inozemnoi movy [Application of cognitive strategies in the process of learning a foreign language]. *In* Stratehii mizhkulturnoi komunikatsii v movnii osviti suchasnykh universytetiv : tezy IX Mizhnar. naukovoi konferentsii (27 kvitnia 2023 r.). Kyiv. S. 228–229 [in Ukrainian].
7. Broda M., Kovalova K., Bezugla I., Stoika O., Mulyk K. (2025). Enhancing foreign language acquisition: Innovative cognitive strategies and tools. *Conhecimento & Diversidade*. Vol. 17. № 45. P. 166–182 URL : https://www.researchgate.net/publication/389147928
8. Green B. (2010). Understand Schema, Understand Difference. *Journal of Instructional Psychology*. Vol. 37. P. 133–148.
9. Tokareva N. & Tsehelska M. (2025). Metacognitive scaffolding for foreign language fluency : *Algorithmic and integrated learning schemes. Language Exploration.* № 1(1). URL : https://ojs.acad-pub.com/index.php/LE/article/view/3193/1499
10. Oxford R. L. (1990). Language Learning Strategies : What Every Teacher Should Know. Newbury House Publishers. 343 p.
11. Roediger H. (2013). Applying cognitive psychology to education: Translational educational science. *Psychological Science in the Public Interest*. Vol. 14. P. 8–13.
12. White C. J. (1993). Metacognitive, Cognitive, Social and Affective Strategy Use in Foreign Language Learning: A Comparative Study. Doctoral dissertation. Massey University. URL : https://mro.massey.ac.nz/handle/10179/5617

***O. Yazlovytska, O. Kuznietsova. Cognitive support strategies for developing foreign language competence in future professionals***

*The article examines cognitive support strategies as an effective means of fostering foreign language competence in future specialists within the framework of contemporary higher education. Drawing on an interdisciplinary approach that integrates findings from cognitive psychology, neurolinguistics, and language pedagogy, the study substantiates the implementation of cognitive support as a pedagogical framework aimed at stimulating students' mental engagement,* ***intellectual autonomy, and metacognitive awareness*** *in the learning process. Rather than being a set of isolated techniques, cognitive support is viewed as a conceptual model that promotes learner autonomy, strategic thinking,* ***flexible problem-solving,*** *and meaningful language acquisition. The article offers a detailed analysis of relevant Ukrainian and international research, providing an empirical foundation for the effectiveness of this approach in language education* ***and its applicability across various instructional contexts.*** *Particular focus is placed on a functional typology of cognitive strategies, which includes analytic-reproductive, inferential-logical, associative-visual, and self-monitoring/self-correction techniques – each contributing uniquely to different stages of the*

*learning process. The study highlights that successful implementation requires a shift in the teacher’s role – from a transmitter of knowledge to a facilitator of cognitive activity – capable of fostering a reflective and learner-centered environment adapted to students’ cognitive profiles and individual educational needs. The findings may inform the design of innovative curricula, contribute to evidence-based pedagogical practices, and suggest new directions for research in the field of foreign language instruction.*

***Key words:*** *cognitive support, educational environment, foreign language competence, learner autonomy, learning strategies, reflective activity.*

Дата першого надходження рукопису до видання: 18.09.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 31.10.2025
Дата публікації: 28.11.2025